

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

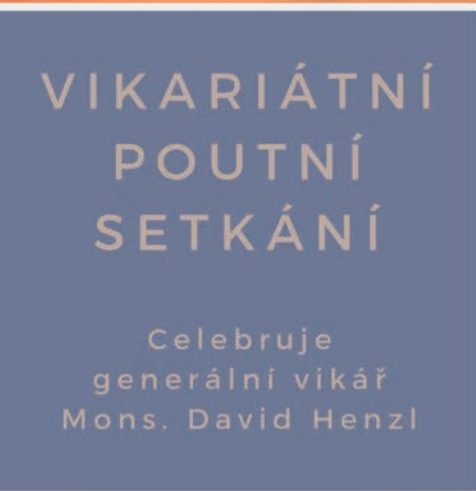
červenec a srpen 2024 / ročník XXXIV

**P. Anthony Saji
promlouval v Prachaticích**

**Slavnost Nanebevzetí
Panny Marie**

**ROZHOVOR
s Věrou Hlaváčkovou**

Obsah

Editorial	3
Odechni si, odpočiň si!	4
Svatodušní duchovní obnova v Prachaticích s P. Anthonyem	5
Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	6
„Schopnost pomáhat vnímám jako velký dar. ... A žádná dobrá energie se nikdy neztratí.“	8
Personalia	10
Srdečné poděkování po Noci kostel	11
Křemešnická pouť 2024	11
Slovo života pro děti	12
Pozvánka na víkendovou duchovní obnovu na Hosíně	14
Noc kostelů ve Zlaté Koruně	14
Festival UNITED CITY opět spojil jižní Čechy	15
VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...	16
Po prázdninách začne nový animátorský kurz	16
Den prarodičů a seniorů 2024	17
Biskup Vlastimil Kročil požehnal novou kapli Diecézní charity	18
Co když ztratíme chuť, čím ta bude osolena?	19
Biskup Josef Hlouch se vrátil do Říмова	20
Myslkovice: Slavnostní odlití zvonu pro kapli v Křenově	21
Jihočeští hasiči si připomněli v Prachaticích svého patrona sv. Floriána	22
Hořické pašijové hry opět nadchly diváky	23
Kroužky Salesiánského střediska mládeže od září 2024	24

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: MPRINT s.r.o., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 12. 8. 2024

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: V pátek 24. května 2024 vedl P. Anthony Saji VC duchovní obnovu v prachatickém kostele sv. Jakuba. Více v článku na straně 5; Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra.

Foto: Marie Kašínová / Člověk a víra

Ve středu 15. května 2024 přijalo křest 8 dospělých v klášterním kostele Obětování Panny Marie v Č. Budějovicích. Mši svatou sloužil P. Vojtěch Blažek a koncelebrovali P. Jozef Gumenický a P. Pavel Kasal. Noví křesťané při této mši přistoupili i k 1. svatému přijímání a hned o nejbližší následující neděli (19. května) přijali v katedrále sv. Mikuláše od biskupa Vlastimila Kročila svátost biřmování.

Editorial

Vážení čtenáři,

je mi ctí přivítat vás u dalšího vydání diecézního časopisu Setkání. Toto číslo přináší nová témata, která odrážejí nejen duchovní rozměr života naší diecéze, ale i aktuální otázky, které rezonují v srdcích a myslích věřících. Přináší inspirativní příběhy, rozhovory s osobnostmi církve a praktické rady pro naši víru a komunitní život. Každé setkání se stránkami tohoto periodika, ať je pro vás zdrojem povzbuzení a obohacení. Náš diecézní časopis je krásným znamením toho, že církevní společenství je v naší diecézi stále živé. Děkuji všem, kteří se aktivně podílejí na tom, že tento časopis pravidelně vychází, i těm, kteří svou činností život diecéze zpřítomňují a podporují. Těším se na společnou cestu, která je před námi, a na všechny příležitosti k setkání, ke sdílení a k růstu.

R. D. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky pošlete na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Odechni si, odpočiň si!

Boháčova slova z podobenství o pošetilém boháčovi (Luk 12,16-20) si můžete vzít s sebou na dovolenou a každý den si je připomínat: „Oddechni si, jez, pij!“, nebo v jiném překladu: „Odpočivej, jez, pij, raduj se.“ nebo (jak přeložil Petrů): „Pohov si, jez, pij, vesel se!“

Jsou to slova pošetilého boháče, ale jeho pošetilsto není v těchto slovech. Měl bohatou úrodu a rozumně uvažuje, jak s ní naložit: vystaví nové sýpky a konečně si taky trochu odpočine a bude se radovat z toho, co má – je to rozumnější než stále zvětšovat svůj majetek a nikdy si nenajít čas na to, aby se radoval ze svého díla.

To, co se rozhodl udělat, je samo o sobě chvályhodné a biblické. Člověk je obrazem Božím nejen v tom, že pracuje, ale také v tom, že odpočine od své práce. Tak to říká i biblická kniha Kazatel (5, 17): „*Je dobré a pěkné, aby člověk jedl a pil a měl se dobře při veškerém klopotném pachtění pod sluncem v časných dnech života, které mu dal Bůh, neboť to je jeho podíl. Tak je tomu s každým člověkem; to, že mu Bůh dal bohatství a poklady i možnost užívat jich, brát svůj podíl a radovat se při svém pachtění, je dar Boží.*“ A dále (9,7): „*Jdi, jez svůj chléb s radostí a popíjej své víno s dobrou myslí, neboť Bůh již dávno našel zalíbení ve tvém díle. Užívaj života se ženou, kterou sis zamiloval, po všechny dny svého pomjívého života. To ti je pod sluncem dáno po všechny dny tvé pomjívosti, to je tvůj podíl v životě při tvém klopotném pachtění pod sluncem.*“

A právě tohoto člověka, který tak rozumně plánuje svou budoucnost, osloví Bůh „Blázne!“ Oslovení „Blázne!“ je narážkou na žalm 14,2: „*Říká blázen v srdci svém: Není Boha.*“ Ateismus, který popírá Boží existenci, v Izraeli zřejmě nepřicházel v úvahu. Je zde spíše míněn praktický ateismus, který s Bohem nepočítá, který nepočítá s Božím zásahem a s Božími plány.

A tak se Pán Bůh boháčovi připomene: Ještě dneska k tobě přijde anděl smrti a vyžádá si od tebe Tvůj život! Lidský život je jen půjčka, kterou máme od Boha, a sice vratná půjčka. Vedeš si svou samomluvu, ale Bůh ti do ní vstoupí a všechno bude jinak. Nemusí to být v našem životě tak drastické, ale je třeba počítat s tím, že Pán Bůh vstoupí do naší samomluvy, i do samomluvy církve, že Pán Bůh vstoupí do našeho plánování a sdělí nám, že má s námi úplně jiné plány.

Nic proti plánování, ale je třeba počítat s Bohem a jeho plány. To není nic proti tomu, abyste si na dovolené odpočinuli a konečně se v klidu najedli a napili a radovali se z toho, jak krásný svět Pán Bůh stvořil. Abyste se radovali s lidmi a z lidí, které vám Bůh dal!

Kdyby toto podobenství vyprávěl Pán Ježíš v Čechách, kde si

Bůh odpočívá o sabatu (rytina z prvního vydání ruské Bible z roku 1696);
Foto: Wikimedia commons, volné dílo

vážíme lidí hlavně podle toho, jak pracují, mělo by asi opačnou podobu – boháč by plánoval další podnikání a než by mohl své plány realizovat, přišel by k němu anděl smrti a vyžádal si jeho život. Slyšíme to často na pohřbech od pozůstalých: On znal jenom tu práci! Nikdy si nic nedopřál...

A tak si tedy dopřejme oddechnout, pohovět si...

Toto Ježíšovo podobenství patří k mudroslovné literatuře, tedy k biblickým textům, které mluví o tom, jak rozumně žít: „*i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.*“ Odkazuje k mudroslovným knihám Staré smlouvy, ke knize Kazatel a také k Sirachovcovi 11,18: „*Někdo bohatne a řekne si: „Konečně si mohu odpočinout, nyní budu hodovat ze svého majetku,“ ale neví, kdy mu uplyne vyměřený čas, a to, co měl, zanechá jiným a umře.*“

Naše dovolená není dovolenou od Pána Boha, ale dovolenou s Pánem Bohem. Je příležitostí, abychom s Pánem Bohem více počítali, je příležitostí, abychom jako Ježíš s učedníky či Ježíš sám odešli do ústraní, odpočinuli si a také se modlili. Je příležitostí vzít vážně Kristova slova: „*Pojďte ke mně, kdo se lopotíte...*“

Pak se můžete i radovat ze svého díla a odpočívát. Poslechněme si tu výzvu ještě v několika překladech a říkejte to své duši v nedělním čase i čase dovolených: Jeruzalémská Bible: „*řeknu své duši: Duše má, odpočivej si, jez, pij, vesele hoduj.*“ Col: „*Odpočivej, jez, pij a vesel se!*“ Ukr.: „*Душе, Спочивай, їж та нуї, і веселися!*“ Žilka: „*Odpočivej, jez, pij, buď veselá!*“ Angl.: „*Take it easy, rest and relax!*“ Vulgáta: „*Requiesce!*“

Prosme Pána, abychom se mu podobali v tom, že šest dní pracoval, ale také v tom, že sedmého dne odpočíval. Prosme Pána, abychom brali vážně jeho výzvy k práci pro Boží království, ale abychom vzali vážně i jeho výzvu, že sedmého dne máme odložit práci a dopřát odpočinku sobě i druhým. Prosme Pána, abychom rozumně plánovali svůj život a současně počítali s tím, že on má s námi třeba úplně jiné plány.

prof. PhDr. Jaroslav Vokoun, Th.D., TF JU

Svatodušní duchovní obnova v Prachaticích s P. Anthony

Na pozvání prachatického faráře P. Petra Plášila vedl indický misionář ve východní Africe P. Anthony Saji VC duchovní obnovu v prachatickém kostele sv. Jakuba v pátek 24. května 2024. Otec Anthony téměř hodinu zaníceně a sugestivně promlouval o Duchu svatém.

„Duch svatý sestupoval ve Starém zákoně na jednotlivce, aby splnili určité poslání, a pak od nich zase ustoupil,“ vysvětloval P. Anthony. A pokračoval: „Ve Starém zákoně pohlíželi na Ducha svatého jako na Boží sílu, Boží dílo. V Novém zákoně je Duch svatý třetí osobou Nejsvětější Trojice a díky Kristovu utrpení, smrti a vzkříšení sestupuje na všechny lidi a naplňuje je svým ovocem, dary a charismaty.

Duch svatý působí před naším srdcem jako brýle před našima očima. Vidíme skrze Něj jasně a umíme odlišit dobro od zla. Když se dívali apoštolové před Letnicemi na kříž, báli se a utekli. Po Letnicích neohroženě hlásají Krista a nebojí se ani utrpení. Když se třeba muž hněvá na svou ženu, ta ho může poprosit: 'Dívej se na mě skrze Ducha.' A naopak. Díky Duchu svatému nemusíme doma jen mechanicky fungovat, ale můžeme skutečně žít.

Po svém pádu se král David modlil: 'Jen mě neodvrhuj od své tváře, ducha svého svatého mi neber!' (Ž 51, 13) Věděl, že když má Ducha svatého, má všechno, když o Něj přijde, ztratí všechno.

Duch svatý přichází jako pomocník, utěšitel a přimlůvce. On ví, že náš život nemá žádný řád, a chce nám pomoci ho nastolit. Ví, že jsme v mnoha oblastech bezmocní, a chce nás utěšit. A na rozdíl od zlého ducha, který nás zpočátku svádí, a když mu podlehneme, začne nás obviňovat, se za nás Duch svatý přimlouvá. On je tu pro nás. Není to pozorovatel či kontrolor, on nám chce pomoci, těšit nás a mluvit za nás.

Když říkáme: 'Přijď, Duchu svatý, přijď', prosíme Ho, aby se v našem životě rozhořel jeho plamen. Nemusí přicházet znovu, protože už v našem životě díky svátosti křtu a později biřmování je, ale má v nás hořet a vyzářovat z nás. Chceme odstranit popel, který se na žhavých uhlíčkách Ducha usadil – popel hříchů, zranění a malé víry – a znovu rozdmýchat oheň.“

Následný více než dvouhodinový program – mši svatou a komentovanou adoraci s modlitbou za uzdravení – hudebně

doprovodila prachatická křesťanská skupina ELAI-ON. Otec Anthony kázal o noční návštěvě Nikodéma u Ježíše. Nikodém přišel za Pánem Ježíšem v noci – šel ze tmy ke světlu. Jidáš odešel při Poslední večeři od světla do tmy. „Rozjímáme o tom, odkud kam směřujeme my,“ doporučil přítomným otec Anthony. A nejen mladým připomněl slova papeže Benedikta XVI. vyřčená na Světových dnech mládeže v Kolíně nad Rýnem v roce 2005: „Štěstí, které hledáte, štěstí, které máte právo prožívat, má jméno a tvář: je to Ježíš z Nazareta skrytý v Nejsvětější svátosti.“ Otec Anthony také pojednal o tom, co řekl Pán Ježíš Nikodémovi: „Musíš se narodit znovu.“ Jak se mám znovu narodit? Jak mám získat nové tělo? Odpovědí je Tělo Kristovo, které má moc proměnit naše nemocné a sužované tělo fyzické ve svoje tělo oslavené. Má moc nás uzdravit, osvobodit. Avšak důležitá je víra, s jakou přistupujeme ke Svatému přijímání. Mám tak velikou víru jako žena, která trpěla krvácením, a řekla si, že dotkne-li se jen lemu Ježíšova roucha, bude uzdravena? Nebo jako setník, který řekl pokorně a s velikou vírou Pánu Ježíši, že si nezaslouží, aby k němu přišel, ale na Ježíšovo slovo bude jeho služebník uzdraven? Kolik z nás přijímá Tělo Kristovo s takovou vírou?

Stanislava Vitoňová

SLAVNOST

Nanebevzetí Panny Marie

Je léto a všude kolem nás se příroda oděla do nejkrásnějších a nejjasnějších barev. Mezi nejkrásnějšími zástupci flóry patří květy všeho druhu, mezi nejvzácnější zlaté klasy obilí a léčivé rostliny. Máme před sebou potěchu oka i posilu těla. Oboje napovídá, že je třeba hledat také posilu duše, abychom dosáhli nikoli pouze krásy pozemské, ale také krásy nebeské, tedy věčného života. Církevní kalendář připomíná 15. srpna naši věčnou pouť, která se má jednou zakončit v Božím, věčném domově: zve nás ke slavení jedné z největších slavností léta, slavnosti Nanebevzetí Panny Marie.

Obsahem slavnosti je účast Panny Marie na plnosti spásy, a to duší i tělem. Jako dogmatickou pravdu to 1. listopadu 1950 vyhlásil papež Pius XII. (*1876, †1958, papežem 1939) v apoštolské konstituci *Munificentissimus Deus* (Nekonečně štědrý Bůh).

Dějiny této slavnosti vypovídají o její starobylosti. Jeruzalémský lekcionář (jeho arménský překlad z poloviny 5. stol.) informuje o svátku Bohorodičky (*Theotokos*), jenž se v Jeruzalémě slavil už ve 4. stol. Svůj název postupně měnil na řec. *koimesis* (lat. *dormitio* – usnutí), řec. *analepsis* (lat. *transitus* – přechod), nebo lat. *pausatio* (skonání) či *requies* (odpočinek ve formě odměny). Pozornost věřících se tak výrazně posunula od cti a privilegia mateřství Panny Marie k jejímu narození pro nebe. Od druhého století byla totiž oslava mučedníků spojena s *dies natalis* – dnem zrození pro nebe a toto právo se vztahovalo i na Pannu Marii. Právě slavení jejího *natale* se považuje za *protoassumptio* (počátek nanebevzetí). Toto slavení se konalo v mariánském kostele zvaném *kathisma* (doslovně „místo odpočinku“). Kostel byl postaven u cesty mezi Betlémem a Jeruzalémem římskou poutnicí ve Svaté zemi Hikelíí za prvního jeruzalémského patriarchy, svatého Juvenala (biskupem 422–458). *Itinerarium* z 510, spojené s Antoniem z Plaisance, mluví o kostele poblíž Getseman: „v údolí Getseman je bazilika svaté (Panny) Marie, v které se ukazuje hrob, jak se říká, svaté (Panny) Marie vzaté do nebe“. K výraznému rozšíření tohoto svátku došlo po Efezském koncilu roku 431. Mariino *natale* rozkázal slavit na území celé své říše byzantský císař Mauritius (řec. Maurikios, *539, †602, císařem 582), aby tím potlačil slavení staré

Obraz na hlavním oltáři kostela Nanebevzetí Panny Marie v Dobré Vodě u Nových Hradů; Foto: archiv BCB

Celkový pohled na hlavní oltář v Dobré Vodě u Nových Hradů; Foto: archiv BCB

pohanské slavnosti vinobraní. Kvůli tomu přeložil tento svátek z 18. ledna (kdy jej slavila Východní církev) na 15. srpen.

Na Západě je svátek poprvé zmíněn sv. Řehořem z Tours (*538, †594) jako součást galikánské liturgie. Slavil se 8. ledna pod názvem „Svátek Nanebevzetí Panny Marie“. Sv. Řehoř psal: „*Tento svátek se slaví uprostřed jedenáctého měsíce.*“ Galové totiž začínali nový rok v březnu, proto pro ně byl leden jedenáctým měsícem. Jeronýmův kalendář uvádí dva termíny tohoto svátku: 18. leden a 15. srpen. V *Missale gothicum* se mezi 6. a 22. lednem nachází svátek Nanebevzetí Panny Marie, Matky našeho Pána (*missa in adsumptione sanctae Mariae Matris Domini nostri*), podobně jako v sakramentáři z Bobbia. Mohučská synoda (813) rozšířila svátek do celé Franské říše. *Liber pontificalis* (za papeže Sergia I.) zachovává název svátku *dormitio* (usnutí), Evangeliář z roku 740 pak *sollemnitas de pausatione sanctae Mariae* (slavnost skonání svatě Marie). V 7. století se v Římě slavilo 15. srpna *natale sanctae Mariae* (narození (pro nebe) svatě Marie), jak naznačuje *Comes Romanus Wirziburgensis* (8. stol.). Sakramentář *Gelasianum* (8. stol.) u nanebevzetí zdůrazňuje vzetí Mariina těla (*per assumptionem corporalem*). Původní Gregoriánský sakramentář nezahrnoval svátek Nanebevzetí, ale byl v sakramentáři zasláném císaři Karlu Velikému (*748, †814, císařem 800).

Papež sv. Sergius I. (Syřan, *?650, †701, papežem 687) zavedl do slavení svátku noční a ranní procesí, které vycházelo z kostela sv. Hadriána a pokračovalo přes Forum do baziliky Matky Boží Větší, kde byla stácionová bohoslužba. V sakramentáři, který papež Hadrián I. (*?700, †795, papežem 772) poslal císaři Karlu Velikému, byl ná-

zev svátku „Přijetí svaté Marie“ (*Assumptio sanctae Mariae*). Tento sakramentář také obsahoval formuli, jenž definovala povahu svátku 15. srpna: „*Je to den, kdy byla Matka Boží podrobena dočasné smrti, pouta smrti však nemohla obejmout tu, z níž se narodil Tvůj vtělený Syn, náš Pán.*“ Papež sv. Lev IV. (*790, †855, papežem 847) zavedl roku 847 vigílii tohoto svátku (konala se pravděpodobně ve stejné bazilice) a s největší pravděpodobností i oktávu slavenou v bazilice sv. Vavřince za hradbami. Vigílii zmiňuje v roce 856 také papež sv. Mikuláš I. (*7800, †867, papežem 858) v listě Bulharům. Tento papež také postavil na stejnou úroveň oktávu tohoto svátku (zrušena 1955) s velikonoční a svatodušní oktávou. Texty vigílie jsou spojeny s osobou sv. Lva IV., i když je to nepravděpodobné.

V 11. stol. se v Římě konal také jiný průvod. Vycházel 14. srpna ráno od baziliky sv. Vavřince za hradbami do Lateránu. Tam papež vzal ikonu Spasitele, aby jí přenesl do baziliky Panny Marie Větší. Tento průvod se zastavoval u kostelů, kolem kterých procházel. Také na Pyrenejském poloostrově nalezneme v Toledském sakramentáři svátek Nanebevzetí Panny Marie. Slavil se v rámci mozarabské (vizigótské) liturgie 15. srpna (*Liber mozarabicus sacramentorum* z 2. pol. 8. stol.). První modlitba tohoto procesí říká, že Matka Boží sice zemřela, ale pouta smrti ji nemohla udržet.

Vyhlášením článku víry papežem Piem XII., že „*Matka Boží Maria byla po dokončení běhu pozemského života s tělem i duší vzata do nebeské slávy*“, došlo 1. listopadu 1950 k vytvoření nových, popř. úpravě stávajících textů v misálu a breviáři. Slavnostní mše si většinou uchovala texty z roku 1950, které byly poprvé použity právě u vyhlášení tohoto článku víry samotným papežem.

Oslava slavnosti Nanebevzetí Panny Marie je spojena také se žehnáním bylin, květů, prvotin z úrody polí i nových plodů z lesů a zahrad. Genezi tohoto zvyku je třeba hledat v obecném lidském „*smyslu*“, který oceňuje význam bylin v lidském životě, jejich terapeutickou sílu, a také v Bibli. V knize Exodus 23,19 je zmíněno, že prvotiny plodů země byly přineseny do chrámu jako projev vděčnosti. Tento zvyk převzali křesťané. Již autor Apoštolské tradice (2. pol. 4. stol.) zaznamenává žehnání plodů. V Konstantinopoli se v 11. stol. na svátek Usnutí Panny Marie (*Dormitio*) žehnalo hroznům. To souviselo s koncem sklizně vinné révy a bylo to pokračováním pohanského vinobraní. Díky tomu se svátek Nanebevzetí dostal v kalendáři na 15. srpen.

Křesťanský Západ spojoval svátek Nanebevzetí Panny Marie především s žehnáním bylin, což lze doložit v 10. stol. např. v německých oblastech. Do kostelů se přinášely různé bylinky a dělaly se z nich kytice nebo věnce. Jak pohanský starověk,

Oltární obraz z kostela Nanebevzetí Panny Marie v Budislavi; Foto: archiv BCB

Oltář v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Modré Hůrce; Foto: archiv BCB

tak pohanské národy na území Evropy znaly léčivou sílu rostlin. Tyto rostliny často sloužily jak medicíně, tak pohanským rituálům a jedno s druhým bylo zdařile propojeno. Církev se při šíření víry tyto rituály snažila vymýtit. Proto na ty, kteří je prováděli, uvalovala církevní tresty. Dovolovala sběr bylin pouze při modlitbách Otče náš a Věřím v Boha. Nakonec se církev rozhodla tuto činnost „*pokřtít*“ a vytvořila církevní požehnání, které se později dostalo do dodatku Římského rituálu. Podle něho je účinek léčivých bylin darem Božím na přímělu Panny Marie a svatých.

Žehnání na svátek Nanebevzetí Panny Marie souviselo také s tím, že většina rostlin byla kolem svátku ve své největší kráse a rozkvětu. Žehnání se navíc opírá o legendu, podle níž byly v hrobě Panny Marie nalezeny vonné květy. Květy ležely v místě, kde bylo původně tělo Panny Marie před Nanebevzetím. Slavnost Nanebevzetí je také díkyčiněním za úrodu. Při žních se do kostelů přinášely k požehnání věnce z obilných klasů jako poděkování Bohu a Panně Marii. Tento zvyk je dodnes obzvláště silný u našich severních sousedů v Polsku. Nanebevzetí tak bylo od počátku chápáno jako „*svátek duchovní sklizně*“, jako koruna života víry v oddanost Bohu.

Když sv. apoštol Pavel v Aténách na areopagu archóntů (staré aristokratické správní a soudní rady, složené z vědychtivých členů) hlásal zmrtvýchvstalého Krista, mnozí jeho členové mu řekli, že si jej sleschnou jindy. Ale jiní se obrátili a přijali víru, mezi nimi i Dionýsios Areopagita. Považovali totiž vzkříšení Krista za iracionální orientální mýtus, který má podivnou životnost a houževnatě se drží i v čase exaktní a experimentální vědy. Nakonec i epochální fenomén české kultury, František Xaver Šalda (*1867, †1937) ve své vyzrálé studii

O tzv. nesmrtnosti básnického díla (1928) po mnohoročních zkušenostech, zážitcích a meditacích s udivující upřímností vyznal, že jediné katolické dogma o zmrtvýchvstání Krista a zmrtvýchvstání těla může plně uspokojit aspirace člověka, usilujícího o integrální osobní nesmrtnost.

Mnozí tak mohou být překvapeni, že právě ta církev, o které se domnívali, že je spiritualistická, je církví vtěleného Slova a předkládá lidstvu pravdu: zmrtvýchvstání Ježíše Krista, jeho nanebevstoupení a nanebevzetí Panny Marie; co čeká i na ty (vzkříšení těla), kteří věří v Krista ukřižovaného a kteří věří v Pannu Marii Nanebevzatou. Vždyť kde je Hlava (tajemného Těla – církve), tam mají být i údy. Kde je Matka, tam mají být i její děti. Hlava nám všem připravila místo v domě svého Otce, Matka nám pomáhá, abychom se tam dostali.

P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhič, O.Cr., Ph.D.

„Schopnost pomáhat vnímám jako velký dar. ... A žádná dobrá energie se nikdy neztratí.“

Je ženou mnoha tváří. Přesněji tolika, kolik jich ztvárnila ve svých hereckých rolích. Jen na prknech Jihočeského divadla jich bylo víc než sto. Je ale taky manželkou, matkou, pejskařkou, požitkářkou... Když ji potkáte, podáváte ruku nesmírně empatické vnímavé ženě, která rozdává pozitivní energii a je ráda, když může pomáhat druhým.

Jsmo ohromně rádi, že ke všem svým rolím Věra Hlaváčková přibrala ještě jednu – stala se ambasadorkou Diecézní charity České Budějovice. A naskočila do toho – jak je jejím dobrým zvykem – se vsí svou energií. Ve spolupráci s Intervenčním centrem pro osoby ohrožené domácím násilím teď připravuje sérii minipovídok, které přibližují domácí násilí očima jeho obětí a v plánu má řadu dalších aktivit, jejichž cílem je podpora lidí v nouzi.

Věrko, před časem jsi navázala spolupráci s Charitou. Jak ji vnímáš? Co to pro Tebe znamená?

Tak asi všichni známe rčení...Úroveň a vyspělost společnosti se pozná podle toho, jak se dokáže postarat o ty nejzranitelnější a nejslabší. A já mám práci, nikdy jsem neměla nedostatek, žiju v této úžasné zemi, v období bez válek a v demokracii, takže považuji téměř za povinnost rozdělit, anebo pomoci tam, kde mě požádají nebo potřebují. A jsem velmi potěšena a vážím si toho, že jsem byla požádána, abych přispěla svým dílem do téhle skvělé rodiny lidí, kteří pracují pro druhé a dělají to nezištně a ochotně. Je nádherné patřit mezi ty, kteří nemyslí jen na sebe. Takže se moc raduji a děkuji.

Jsi člověk, který dokáže velmi empaticky vnímat, co se kolem něj děje. Už jsi někdy pomáhala v nějaké dobročinné organizaci? Jaké jsou Tvé osobní zkušenosti s charitativními projekty? Co Ti to dalo, nebo třeba vzalo?

Já jsem ten typ člověka, který se vrhá bez přemýšlení do rvačky, aby pomohl tomu, který je na zemi a kopou do něj, takže jsem už i sama dostala pár takových kopanců. Ale bolí mnohem míň, než když třeba zjistíte, že spousta dětí v dětském domově má rodiče, kteří jen nechtějí změnit svůj způsob života a o své děti se postarat. A ony stále čekají, že za nimi přijdou, a alespoň na Vánoce si je odvedou domů. Z toho pak bolí srdce. Dlouhá léta jsem proto měla úzký vztah k Dětskému domovu v Boršově nad Vltavou a spolupracovala s nimi. Mohla jsem tak pozorovat osudy dětí, které se díky talentu a pili dostaly z té špatné startovací dráhy života a staly se z nich skvělí a odolní lidé.

Jsem taky velká milovnice pejsků a měla jsem i pořad v regionální televizi z psích útulků a pomohli jsme tak mnoha zvířatům k adopci. A finančně přispívám na řadu dalších projektů. Dokonce doma si dáváme navzájem dárky v podobě poukazů na charitativní akce, protože můj manžel a dcera to vnímají stejně.

Schopnost pomáhat vnímám jako velký dar. Třeba když mi někdo pomůže, byť je to maličkost – ukáže mi cestu, podr-

Foto: Jiří Fouka

ží těžké tašky nebo mě jen vyslechne, udělá mi to celý den krásný. Když potkám starého člověka a on si chce popovídat, snažím se nespěchat a vyslechnou ho, protože vím, že trpí často samotou. Myslím, že stačí všimnout si lidí a okolí a chovat se tak, jak chceme, aby se lidé a svět chovali k nám. A žádná dobrá energie se nikdy neztratí. V kostele i nevěřící cítí tu úžasnou pozitivní energii, protože do kostela většinou přicházíme s otevřenou myslí a ta energie tam přetrvává.

Jak jsem už předeslala, jsi žena mnoha tváří. A za své skvělé výkony jsi získala taky řadu ocenění. Dá se říct, co byl Tvůj největší profesní zážitek? Na co ráda vzpomínáš? Divadlo je především velká dřina, dril, učení se textů a stoj

spoustu energie. Moje dcera by zase řekla, že nezná jiné prostředí, kde by se člověk tak nasmál a pořád – i v pokročilém věku – byl dítětem, které si hraje, blbne a dostává zapláceno. Rozhodně jsem měla obrovské štěstí, že můžu dělat to, co mě baví a považuji za smysluplné. Potkala jsem úžasné lidi. S panem prezidentem Václavem Havlem jsem po představení jeho *Odcházení* propila noc, skvělý režisér a spisovatel Petr Zelenka pro mě napsal hru *Job Interviews*, která se hraje po celé Evropě, a já za ni byla nominovaná na celostátní Thalii. Dostala jsem obraz – svou fotku – od světoznámého fotografa Ivana Pinkavy...

Diváci mého domovského divadla mě mnohokrát nominovali na Jihočeskou Thalii (pozn. Věra Hlaváčková je držitelkou 12 Jihočeských Thálií, získala 4 nominace na celostátní Thálie) a potkala jsem spoustu chytrých a kreativních lidí, se kterými jsem mohla pracovat. Takže mám velkou spoustu profesních zážitků.

Divadlo je nicméně práce po večerech, kdy jako matka a manželka chybíš doma... Vykompenzuje to potlesk diváků, energie z publika? Nepřemýšlela jsi někdy o změně?

Je spousta kolegů, kteří přišli o své partnery právě proto, že nechtěli trávit večery stále sami. Já jsem hrávala a zkoušela třeba i 29 večerů v měsíci (např. během sezóny na otáčivém hledišti v Českém Krumlově), a tady musím velmi ocenit svého manžela, protože mou práci chápe, podporuje mě a staral se po večerech o naši dceru bez větších potíží. A ráno jsem uvařila, uklidila, nachystala dcerku do školy a v půl desáté jsem už byla zase v divadle a čtyři hodiny jsem se na zkoušce učila novou roli v nové hře – to jen k obvyklé otázce, co dělají herci dopoledne.

Potlesk je nádherná věc. Vrací vám energii, kterou vydáte. Samozřejmě jako každý člověk jsem byla někdy unavená, vyhořelá a toužila po změně, ale vidíte, dělám to stále a stále mě to baví.

Diváci Tě mohou znát z divadla, ale i z televizní obrazovky nebo rádia – co je Tvému srdci nejbližší?

Jsem především divadelní herečka a těch příležitostí zahrát si pořádnou roli v televizi nebylo mnoho. A mě baví to, o čem můžu přemýšlet, něco budovat, postavy se složitým charakterem, zkoušet, učit se... A to mi nabízí právě divadlo.

Co aktuálně připravuješ, na co bys nás chtěla nalákat?

Tak teď je před námi léto a naše divadlo se přesouvá na Otáčivé hlediště v Českém Krumlově, kde chystáme premiéru hry *Rozum a cit* slavné Jane Austenové. Po více než 20 letech bude také derniéra jedné z nejuspěšnějších komedií na otáčku *Ženy Jindřicha VIII.*, kde hrajeme hlavní role s mým úžasným kolegou a můžu říct i kamarádem Petrem Rychlým. Zároveň budu natáčet další dva díly úspěšného filmu *Vyšehrad – Fylm*, kde hraju Laviho matku.

Už jsi předeslala, že ho není mnoho, ale jak ráda trávíš volný čas, když už nějaký máš?

Můj velký koníček jsou knihy. Vášnivě a hodně čtu. Uklidňují mě a naplňují to moji představivost a fantazii. Taky mám celý život pejsky a ti také potřebují můj čas, který jim ráda věnuji. Miluju všechna plemena i neplemena. Ráda se procházím, nejraději se svými přítelkyněmi, ráda piju dobré víno, nejraději se svým mužem, ráda jsem na chalupě, nejraději s celou rodinou, a mám ráda společnost, přírodu, jógu nebo dobré jídlo.

O čem sní Věra Hlaváčková?

O čem sním? Jsem už ve věku, kdy vidím na konec, ale necítím se tak. A proto mám spoustu snů. Sním o krásné roli ve filmu, toužím se konečně dobře domluvit anglicky, užívat si cestování, těším se a doufám, že se stanu babičkou, a že budu mít stále spoustu lásky v sobě i kolem sebe. A některé sny si nechám jen pro sebe, protože klidně může zůstat jenom u snění.

*Ptala se Veronika Rybáčková,
tisková mluvčí, DCHCB*

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

- 4. 7.** 19:30 Velehrad: Večer lidí dobré vůle
- 5. 7.** 10:30 Velehrad: poutní mše svatá
- 13. 7.** 10:00 Č. Budějovice, katedrála: mše svatá na poděkování za 30 let kněžství
- 14. 7.** 10:00 Sušice: mše svatá s uvedením nového vikáře
- 21. 7.** 10:00 Zbytiny, kostel sv. Marie Magdalény: česko-německá mše svatá
- 15:00 Blatná: mše svatá na poděkování za 90 let života Mons. Karla Vrbý
- 25. 7.** 17:30 Ktiš: mše svatá pro účastníky tábora Enter junior
- 28. 7.** 9:30 Týn nad Vltavou, kostel sv. Jakuba: poutní mše svatá
- 31. 7.** 17:30 Ktiš: mše svatá pro účastníky tábora Entercamp
- 3. 8.** 17:00 Č. Budějovice, katedrála: mše svatá s předáváním medailí sv. Auraciána
- 6. 8.** 12:00 Ktiš: mše svatá pro účastníky tábora Enter plus
- 12.–17. 8.** Kroměříž: Celostátní setkání animátorů

Změna vyhrazena

Personalia

A/ Jmenování a ustanovení:

Prel. Mgr. Václav PÍCHA, J.C.D., je od **1. 7. 2024** na dobu pěti let jmenován a ustanoven **zástupcem soudního vikáře Metropolitního církevního osudu Arcidiecéze pražské** (č. j. A/2024/3575).

R. D. Jan LÖFFELMANN, J.C.D., je od **1. 7. 2024** na dobu pěti let jmenován a ustanoven **soudcem Metropolitního církevního osudu Arcidiecéze pražské** (č. j. A/2024/3568).

R. D. JCLic. Mag. theol. Stanislav BROŽKA, je od **1. 7. 2024** na dobu pěti let jmenován a ustanoven soudcem **Metropolitního církevního osudu Arcidiecéze pražské** (č. j. A/2024/3573).

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

B/ Životní jubilea:

R. D. Mgr. Miroslav ŠAŠEK, oslavil **13. 6. 2024** své **padesáté narozeniny**.

Mons. Václav HABART,

oslavil **18. 6. 2024** své **osmdesáté čtvrté narozeniny**.

R. D. Mgr. Petr KONOPIK,

oslavil **1. 7. 2024** své **čtyřicáté narozeniny**.

R. D. PhDr. Mgr. Jozef GUMENICKÝ,

oslavil **1. 7. 2024** své **čtyřicáté páté narozeniny**.

R. D. Mgr. Pavel BERKOVSKÝ,

oslavil **2. 7. 2024** své **padesáté páté narozeniny**.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

C/ Výročí kněžského a jáhenského svěcení:

R. D. ThLic. Josef PROKEŠ, Ph.D., oslavil **13. 6. 2024** své **patnácté výročí kněžského svěcení**.

R. D. JCLic. Mag. theol. Stanislav BROŽKA, oslavil **13. 6. 2024** své **patnácté výročí kněžského svěcení**.

R. D. Mgr. Petr HOVORKA, oslavil **13. 6. 2024** své **patnácté výročí kněžského svěcení**.

R. D. Mgr. Jan HAMBERGER, oslavil **13. 6. 2024** své **patnácté výročí kněžského svěcení**.

P. Mgr. Ludvík František HEMALA, CFSsS, oslavil **18. 6. 2024** své **třicáté výročí kněžského svěcení**.

P. ThLic. Tomáš VYHNÁLEK, OMI, oslavil **19. 6. 2024** své **dvacáté výročí kněžského svěcení**.

R. D. PhLic. František HRANÁČ, Ph.D., oslavil **23. 6. 2024** své **čtyřicáté páté výročí kněžského svěcení**.

P. doc. Michal KAPLÁNEK, SDB, Th.D., oslavil **24. 6. 2024** své **třicáté páté výročí kněžského svěcení**.

P. Mgr. Milan PÍŠA, oslavil **28. 6. 2024** své **padesáté páté výročí kněžského svěcení**.

R. D. František HALAŠ, oslavil **29. 6. 2024** své **padesáté výročí kněžského svěcení**.

Bc. Josef KOŠATKA, trvalý jáhen, oslavil **10. 7. 2024** své **dvacáté páté výročí jáhenského svěcení**.

Bc. Jiří KABÍČEK, trvalý jáhen, oslavil **10. 7. 2024** své **dvacáté páté výročí jáhenského svěcení**.

K výročí kněžského a jáhenského svěcení upřímně blahopřejeme.

<p>PASTORACNÍ BISKUPSTVÍ STŘEDNÍ ČESKOBUDĚVICKÉ</p> <p>ROK MODLITBY 2024</p>	<p>MODLITEBNÍ ZASTAVENÍ</p> <p>VÍCE NA PROLIDI.ONLINE FACEBOOK.COM/PROLIDI.ONLINE</p>
<p>VIKARIÁTNÍ POUTNÍ SETKÁNÍ</p> <p>Celebruje sídelní biskup Mons. Vlastimil Kročil</p>	<p>7. 9. 2024</p> <p>KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE</p> <p>KŘEMEŠNÍK VIKARIÁT PELHŘIMOV</p>
	<p>16.30 SPOLEČNÁ MODLITBA RŮŽENCE</p> <p>17.00 MŠE SVATÁ</p> <p>18.30 POSEZENÍ VĚŘÍCÍCH S OTCEM BISKUPEM</p>

TO BUDE SÍLA!

**Prázdninové setkání
přátel časopisu DUHA**

sobota 24. 8. 2024 Putim u Písku

11.30 příprava na bohoslužbu. nácvik písní
12.00 modlitba Anděl Páně a mše svatá v kostele sv. Vavřince v Putimi

biskup diecéze Reykjavík z Islandu, země sopek
Mons. Dávid Tencer OFM Cap.

hudební doprovod při bohoslužbě Tomáš Krejčí s rodinou
13.00 pohoštění na farní zahradě
14.00 program pro děti, soutěže, tvoření, návštěva rodinné ZOO
14.30 beseda s panem biskupem nejen o islandském počasí
16.00 divadelní představení

Tomáš Velzel: Slepíci pohádka

Přijďte celá rodina nebo si uspořádejte farní výlet.
Prosíme, pokud přijedete větší skupina, ohlaste se: info@mojeduha.cz nebo tel. 731 402 878

KŘEMEŠNICKÁ pouť 2024

Přestože se o hlavní křemešnické pouti na svátek Nejsvětější Trojice versuje „Na Křemešník vezmi deštník“, letos poutníkům počasí přálo. V neděli 26. května leckde kolem – například v Pelhřimově – pršelo, ale na samotném místě bylo slunečno bez deště.

Ranní mši v 8:30 sloužil pelhřimovský vikář P. Josef Sláčík a hlavní poutní mši v 10:30 hodin pražský biskup Václav Malý. Přímluvy i další části mše proložil otec biskup Václav jmenovitým seznamem zemí, kde jsou diskriminováni křesťané. V homilii zdůraznil, že křesťan by měl mít úžas nad dary, které od Boha dostává, a dávat svou vděčnost víc najevo. Dále zmínil jako velmi podstatnou nutnost předávání víry mladší generaci. Po mši pak stál u bočního vchodu a každému vycházejícímu potřásl rukou a prohodil s ním pár slov. Poutníci mu děkovali za jeho úsilí o návrat svobody v naší zemi a vzpomínali, jak odvážně vsunul modlitbu Otčenáše při známé demonstraci na Letné v listopadu 1989.

Akci pořádala Matice křemešnická, která usiluje o kulturní, duchovní i materiální obnovu poutního místa. Letos byl připraven bohatý dvoudenní program, který mimo jiné obsahoval komentované prohlídky kostela a řemeslné trhy. V neděli 26. května byla zřízena i mimořádná autobusová linka z Pelhřimova.

Jan Mazanec

Foto: Vít Skoda st.

Srdečné poděkování po Noci kostelů

Letošní Noc kostelů byla charakterizována tématem „srdce“. Téma bylo zmíněno již v minulém článku (Setkání květen 2024), který byl pozváním k návštěvě kostelů, a tak asi není nutné jej rozvádět nějakým dlouhým traktátem.

Noci kostelů se letos v celé republice zúčastnily komunity spojené s 1854 kostely a modlitebnami křesťanských církví. V naší diecézi jich bylo 153, tedy o deset více, než v roce předchozím. Statistická čísla jsou jistě důležitá a vyjadřují nepopíratelná fakta, ale jsou příliš chladná a mohou být i v protikladu k onomu tématu srdce a srdečnosti, kterou jistě mnozí mohli zažít, pokud přišli.

Bylo by jistě na místě připomenout bohaté programy, které mohli účastníci zažít a zažili, pokud se jich účastnili. Je však také dobré připomenout to, na čem se shodli mnozí a totiž to, že přestože paleta programů – ve smyslu koncertů, komentovaných prohlídek, divadelních představení a podobně – je poměrně ustálená, největší zájem a ohlas měly momenty setkání. Tedy akce typu „kafe s panem farářem“, posezení se zákusky pana kostelníka či paní kostelnice, ochutnávka mešního vína a další programy možná komornějšího charakteru. Zřejmě se tak naplnila myšlenka srdečnosti, která je pro Noc kostelů nosná i pro další ročníky.

Díky všem autoritám, které převzaly záštitu nad Nocí kostelů, diecéznímu biskupovi, hejtmanovi Jihočeského kraje, primátorce statutárního města České Budějovice i dalším autoritám samospráv v naší diecézi. Díky ale především všem těm stovkám dobrovolníků, kteří měli ochotu vnést kousek srdce i do našich církevních společenství tím, že přispěli svým dílem a projevíli ochotu pomoci při Noci kostelů. Tak tedy na shledanou 23. května 2025.

Štěpán Hadač,
koordinátor Noci kostelů v českobudějovické diecézi

(Mk 4, 26-27)

«Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste.»

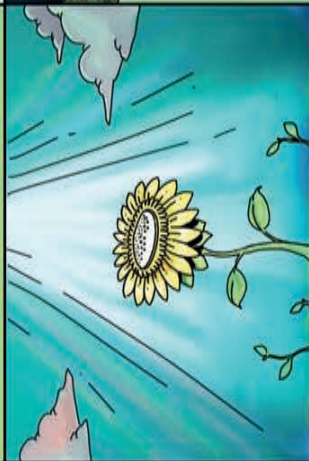
Markovo evangelium nám přináší podobnosti o rozsevacích, aby ohlašovalo dobrou zvěst o Božím království.

Semeno, které je vhozené do země, uvolní svou životní sílu a přinese plody.

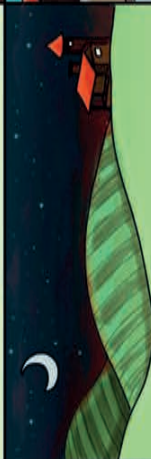

Všem, kdo toto Slovo přijímají, světuje. Ježíš úkol připravit půdu pro přijetí Božího daru a uchovat si naději v jeho lásku.

«[...] Je to sám Bůh, kdo ti jde vstříc, kdo se zjevuje se svým světlem nebo se tě dotýká svou milostí. (...)»

Království je ti nabízeno zdarma. » [1]

Zasévat semeno: nenechávat si ho pro sebe, ale rozsevat ho štedře a důvěrou. «Ve dne i v noci»: království roste ticho, i v temnotách našich nocí.

Toto Slovo života nás otevírá důvěře v sílu lásky, která přináší plody ve svůj čas. Učí nás umění trpělivě doprovázet bez úzkostného očekávání výsledků.

Paolo nám vypráví:

«Jedna naše příbuzná byla zoufalá, protože ji manžel opustil a ona měla finanční problémy.»

Rozhodli jsme se jí jako rodina pomoci a sami jsme se přesvědčili, že Bůh jedná v každé situaci.

Podářilo se nám najít jí práci a nový byt. Já s mými sourozenci jsme jí nabídli, co jsme měli. Nyní se tato rodina změnila. Když se otec dozvěděl, jakou zkušenost jsme společně prožili, poslal dopis s prosbou o odpuštění.»

1. Ch. Lubichová, Slovo života, říjen 1979, idem, Slova života od Fabia Ciardi (Dilla Chiari Lubichové 6), Città Nuova, Roma 2017, str. 152

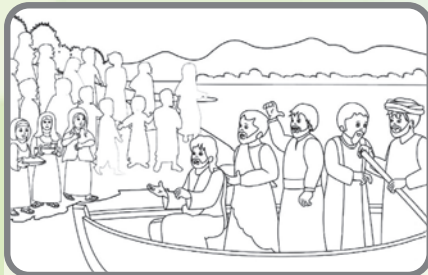
Pečujeme o toho, kdo je nablízku

"Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám" (Ž 23,1).
(Červenec 2024, z liturgie 21. července, XVI. neděle v mezidobí)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

Na pastvě je mnoho oveček: klidně se pasou na trávě. Nedaleko sedí na kameni pastýř: chrání je a dává pozor, aby je nepřišli vyrušit vlci. Má své ovečky rád a pečuje o ně.

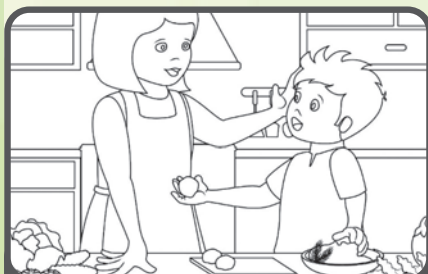
Takový byl Ježíš ke svým přátelům: jednou, když je viděl unavené, pozval je, aby si na lodičce odjeli odpočinout na klidné místo. Ale když přijeli, čekalo je tam spousta lidí! Ježíš se tedy postará také o ně a vysvětluje jim spousta věcí.

Větve toho stromu jsou tak velké, že se na nich mohou usídlit ptáci a postavit si hnízdo v jejich stínu. Tak je to s každým skutkem lásky: i když je malý, přinese mnoho plodů a udělá radost mnoha lidem!

Pán Ježíš je stále nablízku tomu, kdo je pozorný, také každému z nás. Zná nás a volá nás jménem. Nechce, aby se nikdo z nás ztratil nebo se cítil sám: má nás rád a pomáhá nám, abychom se starali pozorně o ty, které máme nablízku.

Hned jsem se pustil do práce a dělal jsem, co mi řekla. Smíchal jsem dohromady vejce, maso a vše ostatní a pak jsem dělal kuličky. Maminka je uvařila a měli jsme výbornou večeři!

Maminka byla šťastná a už se nezdála tolik unavená! A i teď občas spolu děláme masové kuličky, aby se neunavila a také proto, že ona nerada míchá suroviny.
(Damion z Holandska)

© PAFOM, Obrázky a text připravilo Centrum gen 4. Gen 4 jsou malé děti z Hnutí fokoláre založeného Chiarou Lubichovou.

„Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.“ (Žalm 23,1) „Pane, je dobře, že jsme tady.“ (Mt 17,4) Milé děti, biblické verše na prázdniny jsou z knihy Žalmů a z evangelia podle Matouše. Žalmista mluví o mém pastýři, kterým je Hospodin, Bůh, Ježíš, který mě vede do Božího království, kde budu mít vše k věčnému životu. Stačí ho Evangelista mluví o proměnění Pána Ježíše, který bere s sebou tři učedníky a oni se nacházejí naprosto nové situaci, slyší Boží hlas a Ježíš se zjevuje v Boží slávě! A Petr říká „Pane je dobře, že jsme tady.“ A dává najevo, že je to něco nádherného, kde člověk touží zůstat, v té nádhře Boží. Přeji Vám, ať Vás celé prázdniny vede ten správný a toužíte po jeho (viz tajenka).

Jakým slovem končí modlitba?

Výherci květnové křížovky jsou: **Jan Štěfánek**, ZŠ Nerudova ČB, **Matěj Dvořák**, Lišov, **Sofie Kroneislová**, Trhové Sviny. **BLAHOPŘEJEME!** Tajenku z prázdninové křížovky pošlete **do 31. 8. 2024** na adresu **katechetky@bcb.cz**. Ze všech správných odpovědí vylosujeme tři výherce.

POZVÁNKA

na víkendovou duchovní obnovu na Hosíně

Rádi bychom pozvali nové zájemce na duchovní obnovu v rámci Školy křesťanského života a evangelizace od pátku 13. září (zač. v 17:00) do neděle 15. září (závěr v 15:00). Konat se bude na faře na Hosíně.

Tato škola, která se také nazývá Škola Marie z Nazareta, Matky Církve, je víceletým formačním hnutím. Jeho cílem je uvést účastníky do plnosti pochopení křesťanského života, a tím je připravit, aby se mohli stát obnovující silou v Církvi, farnosti, nebo i v různých světských sdruženích, hnutích, eventuelně společenstvích. Cílem není pouze předávání víry, ale především uvedení účastníků do živého vztahu s Bohem. Za tímto účelem se každý rok nabízejí 4 setkání: 3x víkendové setkání (obvykle podzim, zima a jaro) a 1x desetidenní setkání v létě. Je možné se zúčastnit této obnovy, i když jste ještě na žádné jiné v této Škole nebyli. A když zažijete krásné společenství, hloubku společné modlitby a bohatství přednášek, možná budete chtít prožít další setkání, která se otevřou v dalším kalendářním roce.

Přihlásit se je možné prostřednictvím formuláře na webu Pastoračního střediska **Prolidi.online** v akcích nebo na e-mailu **pastorace@bcb.cz**.

Těšíme se na Vás.

Iva Hojková, Diecézní centrum pro seniory

Foto: archiv Pastoračního střediska

Foto: archiv Pastoračního střediska

Účastníci Školy Marie v květnu 2024.

Noc kostelů ve Zlaté Koruně

V pátek 7. června se zlatokorunský kostel Nanebevzetí Panny Marie v podvečerních hodinách opět otevřel v rámci Noci kostelů. Jsme velmi rádi, že dorazilo velké množství návštěvníků nejen místních, ale i z širokého okolí. Řada z nich zůstala na celý program, který trval tři hodiny! Tradičně se začalo v 18 hodin varhanním koncertem. Po jeho skončení následovala prohlídka kostela a místního betléma. Návštěvníky především zaujala možnost dostat se do běžně nepřístupných prostor, tedy do sakristie nebo na kůr s barokními varhanami z roku 1699, z něhož je nádherný výhled do interiéru kostela. Místní varhanice názorně představila tento skvostný nástroj. Někteří odvážlivci využili i možnosti vystoupat do půdního prostoru a prohlédnout si tři zdejší zvony. Ve 21 hodin byl program ukončen duchovním slovem.

*Jan Bouček,
Sancta Spinea Corona – Společnost přátel Zlaté Koruny, z.s.*

Foto: Markéta Vašílková

FESTIVAL UNITED CITY

opět spojil jižní Čechy

Festival UNITED CITY letos opět přivedl dohromady mladé toužící po hudbě, inspiraci a hlubokých myšlenkách. Festival, který proběhl 20. dubna 2024 v Českých Budějovicích, lákal na společenství, nabitý program a prostor pro zamyšlení.

Foto: Kristýna Vaculíková

Foto: Kristýna Vaculíková

Hlavními taháky festivalu byly koncerty různých žánrů. Mezi vystupujícími byl i českobudějovický písničkář Petr Wohlgemuth. „Petra Wohlgemutha poslouchám už asi rok a bylo skvělé ho slyšet naživo, koncert jsem si moc užila. Líbilo se mi, že hrál hodně písniček ze svého nového alba, které je úžasné,“ řekla jedna z účastnic, Katka.

Odpoledne patřilo seminářům, talkshows a workshopům. V rámci seminářů se otevírala témata jako Síla malé víry, Spiritualita sportu, Sebepoškozování nebo Jak na nejistotu a strach, který navštívil i účastník Jirka: „Myslím si, že téma strachu dnešní společností hodně rezonuje a to, jak David Novák toto téma uchoopil, bylo skvělé. Seminář mluvil do mé aktuální situace a mohl jsem z něj načerpat. Líbila se mi i následná diskuze, která se hodně točila kolem spojitosti strachu z Pána Boha a Božího trestu a David dokázal pohotově a věcně reagovat.“

Největší zájem byl o večerní program, ve kterém zahrála českobudějovická kapela TWB. Zaznělo i kázání od Davida Nováka, který kázal na text „Pojďte ke mně všichni, co se namáháte.“ Z pódia zněly modlitby a požehnání za účastníky a mladé v Jihočeském kraji.

Součástí večerního programu byl i worship set amerického vedoucího chval Barucha Sancheze. Tento čas přinesl momenty oslavy a radosti z Boží lásky, ale také chvíle hlubokého uctívání. „Na festivalu se nám moc líbilo. Cítili jsme se jako doma a opravdu jsme si užívali chválit našeho Boha spolu s účastníky. V sále byla cítit Boží radost a vnímali jsme, že Bůh na festivalu dělá něco speciálního. Největším zážitkem pro mě bylo vidět tolik mladých lidí, jak zpívají Ježíši a zvedají ruce k uctívání,“ takto vzpomíná na své vystoupení Baruch.

Celý festival zakončilo energické vystoupení slovenských rapperů Tow Meot a koncert chval pod vedením místní hudebnice Michaely Kadlecové.

Letošní ročník festivalu UNITED CITY nabídl nejen bohatý program plný hudby a umění, ale také prostředí pro sdílení, inspiraci a načerpání nových myšlenek. Účastníci se z festivalu vrátili s novými přátelstvími, skvělými zážitky a s větší touhou a energií budovat vztah s Pánem Bohem. Festival ale nemá přínos jen pro účastníky, ale i pro místní církev, protože otevírá nové možnosti spolupráce. Jsme Pánu Bohu moc vděční, že si letošní ročník opět použil.

Kristýna Vaculíková

Pozvánka na UNITED ve Vsetíně

14. ročník festivalu UNITED ve Vsetíně se letos uskuteční od 22. do 24. srpna. Můžete se těšit na koncerty, semináře, workshopy, rozhovory, divadlo a službu modliteb a poradenství. Řečníky budou Marek Orko Vácha, David Novák, Jakub Limr, Jiří Musil, Jana Polehna, Veronika Štěpánová a další. Vystoupí Lamačské chvály, kapela ALIVE, Azimuth, CityHouse Music, Way to Go, Isaac Records a mnoho dalších hudebníků. Více informací a vstupenky na www.festivalunited.cz

VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...

TOUŽÍME BÝT MILOVÁNI A MILOVAT. NĚKDY SE NÁM TO DAŘÍ, NĚKDY NÁM VZTAHY DAJÍ POŘÁDNĚ ZABRAT. JAK NA TRVALÉ A HARMONICKÉ VZTAHY?

Diecézní centrum pro rodinu nabízí několik podnětů na podporu dlouhotrvajících a harmonických vztahů. V 19. dílu se budeme zabývat tím, co ničí vztahy v rodinách. Podíváme se na „ničitele“ vztahů, které mohou narušovat atmosféru v rodině, a pak trpí nejen manželé, ale celá rodina. Nejprve se pravdivě podívejme na to, v jaké kondici je naše manželství, naše rodina. Zde je několik kontrolních otázek, které nám v tom mohou pomoci:

1. Máme časté/neustálé konflikty?
2. Změnil se náš partnerský vztah pouze na vztah mateřský nebo otcovský?
3. Cítíme v sobě lásku k druhému nebo už se vytratila?
4. Máme dojem, že jsme si zvolili špatného partnera/u?
5. Komunikujeme mezi sebou pouze o činnostech, ne o našich pocitech?
6. Poklesl zájem o sex?
7. Jdeme cestou každodenního života vedle sebe nebo spolu?
8. Hledáme únikové cesty: alkohol, Facebook, drogy, workholismus?
9. Projevujeme zájem o jinou osobu?

Pokud jste si na některou otázku odpověděli kladně, je potřeba dát vašemu vztahu nový restart, dříve, než se váš vztah definitivně rozpadne. I velké krize se dají překonat, pokud věříme v lásku a snažíme se ji vrátit to našeho každodenního rodinného života. Cesta je to těžká a náročná, ale cíl, kterým může být znovuzrození vztahu, je reálný. Záleží pouze na nás.

Jaké jsou hlavní „ničitelé“ lásky?

1. **Sobecké** vyžadování pozornosti, lásky, péče atd. Proč? Protože, kdo z nás by chtěl žít s diktátorem/diktátorkou?
2. **Neuctivé** prosazování svých názorů. Proč? Protože, kdo z nás by chtěl žít s kritikem/čkou?
3. **Výbuchy hněvu**. Proč? Protože, kdo z nás by chtěl žít s časovanou bombou?
4. **Neupřímnost**. Proč? Protože, kdo z nás by chtěl žít s lhářem/kou?
5. **Nepříjemné návyky**. Proč? Protože, kdo z nás by chtěl žít s odpuzujícím člověkem?
6. **Nezávislé jednání**. Proč? Protože, kdo z nás by chtěl žít s bezohledným sobcem?

Mezi další „ničitele“ lásky patří:

1. Pracovní nasazení.
2. Finanční problémy.
3. Problémy s dětmi, náročná výchova dětí.
4. Společná domácnost s rodiči (zvláště tehdy, když ze strany rodičů nedošlo k tzv. „přestřihnutí“ pupeční šňůry mezi rodičem a dítětem).
5. Stavba domu.
6. Úmrtí v rodině.
7. Stěhování.
8. Změna nebo ztráta zaměstnání.

U všech těchto „ničitelů“ lásky je třeba je nejprve odhalit, správně pojmenovat a účinně se jim bránit. A o tom, **jak**, si povíme zase příště. Přeji vám všem krásné a klidné léto s vašimi nejbližšími.

Martina Fürstová – Diecézní centrum pro rodinu

Po prázdninách začne nový animátorský kurz

V následujícím školním roce bude Diecézní centrum pro mládež spouštět nový animátorský kurz, který je určen pro každého, kdo se chce angažovat ve farnosti.

Na co se můžeš těšit?

V průběhu deseti víkendů budeš mít možnost se seznámit s tématy víry, týmové spolupráce, komunikace a leadershipu. Každý víkend bude zaměřen na jiné téma, kterým nás provede zajímavý host. Mezi hlavní témata patří osobní růst animátora, prohloubení jeho vztahu s Bohem, seznámení se s vedením společenství, aktivit pro mládež a jiné...

Víkend začneme společnou večeří a následovat budou různé teambuildingové hry. Den vždy zakončíme modlitbou. Sobotou nás provede přednášející, ale bude prostor i pro větší hry, praxi a společné chvíle plné humoru a pohody. V neděli spolu budeme slavit mši svatou a zakončíme program víkendu.

Organizační informace

Kurz je určen pro mladé křesťany od 15 do 20 let (pokud máš o kurz zájem, ale nespadáš do této věkové kategorie, napiš nám a domluvíme se). Kurz obsahuje:

- 10 víkendů v průběhu dvou let (tzn. 5 víkendů v jednom roce)
- 1 zážitkový víkend (2024)
- 1 duchovní zastavení (2025)

Cena je rozdělena na kurzovné a stravné. Na začátku každého školního roku zaplatíš 1000 korun na kurzovné a každý víkend tě bude stát 300 korun, abychom zaplatili stravu (reálná cena jednoho víkendu na osobu činí 1000 korun). Víkend začíná vždy v pátek večeří a končí v neděli kolem 14:00 hodin.

Povinnosti

Jednou z podmínek pro účast v kurzu je přítomnost na stanovených víkendech. Nepřítomnost je možná po domluvě a jen v nutných případech. V případě zájmu nalezněš podrobné informace na webu www.ktispromlade.cz

Dan Turek, Diecézní centrum pro mládež

Den prarodičů a seniorů 2024

Milí prarodiče a senioři, ale také všichni ostatní, na letošní Den prarodičů a seniorů (28. 7. 2024) Svatý otec František zvolil téma podle žalmu 71: „V čase stáří mě neopouštěj“. Určitě se takto nebo podobnými slovy ve Vašich těžkostech či v osamocení obracíte na Hospodina.

Může to být ale zároveň i prosbou, ať už nevyřčenou, pro Vaše okolí: „*Neopouštějte mě ve stáří*“. V neděli 28. července budou totiž věřící na celém světě vyzváni, aby se zamysleli nad lidským odkazem a životní moudrostí, které jim předali jejich prarodiče a starší lidé. Každý z Vás je tím, který měl a má co předat lidem kolem sebe a dalším generacím.

Ani v čase stáří Bůh neopouští

Ve svém poselství k tomu čtvrtému Světovému dni Vás papež ujišťuje, že Bůh své děti neopouští, a to nikdy, v jeho očích život neztrácí hodnotu, když věk postupuje a síly ubývají. Celé Písmo svaté dosvědčuje věrnou lásku Boží a jeho milosrdenství vůči nám, ať už se nacházíme v jakémkoli stavu.

Žalmy jsou plné úžasu lidského srdce před Bohem, který se o nás stará navzdory naší ubohosti; ujišťují nás, že Bůh každého z nás utkal už v lůně matky a že nás neopouští ani v podsvětí. Proto si můžeme být jisti, že nám bude nablízku i ve stáří, tím spíše, že v Bibli je stárnutí znamením požehnání. I přesto však vedle této jistoty najdeme v Bibli projevy strachu z opuštění a silné vyzvání, jako je tomu v Žalmu 71,9: „*Neodvrhuj mě v čase stáří*“. To můžeme vnímat jako takový výkřik, prosbu k Bohu, aby aspoň on se starého člověka ujal, když ho ostatní lidé v jeho blízkosti opustili. Papež si je vědom, že samota a opuštěnost mohou být Vaším častým trpkým životním společníkem.

Budme jako Rút

Papež se obrací také na mladší generace a dává nám za příklad starozákonní Rút, která neopustila svou tchyni Noemi. Rút se nebojí jít proti zvyklostem a rozhodne se vydat na cestu společně se stařenkou. Neváhá vyvrátit to, co se zdá být neměnnou realitou – život v osamění nemůže být jedinou alternativou! Není náhodou, že Rút – ta, která zůstává v blízkosti staré Noemi – je předchůdkyní Mesiáše, Ježíše, Emanuela, toho, který je Bůh s námi. Rútino svědectví o svobodě a odvaze nás zároveň vybízí, abychom si pro naše seniory představili jinou budoucnost, i když to mnohdy bude znamenat, že budeme muset změnit své zvyky. Papež František vyjadřuje vděčnost těm, kteří se s tolika obětmi jako Rút starají o staršího člověka nebo prostě jen projevují každodenní blízkost příbuzným či známým, kteří už nikoho nemají. Pán, jak říká, je neopomene zahrnout svým požehnáním. Projevujeme svou něhu prarodičům a starším lidem v našich rodinách, navštívme ty, kteří jsou skleslí a už nedoufají, že je možná jiná budoucnost. Všimějme si též těch, kteří svou rodinu nemají, dejme jim najevo svou blízkost, ujistěme je, že nemusí být sami.

Modleme se za sebe navzájem

Na závěr papež František ujišťuje prarodiče a všechny jejich blízké o svém požehnání a modlitbách. Světový den prarodičů a seniorů 2024 se koná v rámci Roku modlitby, který papež František vyhlásil jako přípravu na Jubileum 2025. Modleme se za sebe navzájem – prarodiče za své děti, vnoučata, staří za mladé, pracující za ty, co už pracovat nemohou, děti a mládež za své rodiče a prarodiče a další staré lidi a všichni za papeže Františka a také za ty, kteří jsou sami...

Získání plnomocných odpustků

Světový den prarodičů a seniorů je dle ustanovení papeže Františka vždy čtvrtou nedělí v červenci. Neděle 28. července 2024 je tedy spojena s příležitostí získání plnomocných odpustků věřícím, kteří se zúčastní mše svaté, jíž bude papež předsedat ve Vatikánské bazilice, nebo jiných liturgií, které se budou konat po celém světě, pokud při tom budou vedeni opravdovým duchem pokání a lásky. Plnomocné odpustky lze získat rovněž pro duše v očistci. Ve stejný den mohou být uděleny také těm, kteří v tento den věnují čas návštěvě lidí v pokročilém věku, zejména těch, kteří jsou osamělí, nemocní nebo postižení, a rovněž tak nemocným, kteří se duchovně připojí k bohoslužbám. A to za obvyklých podmínek (svátostná zpověď, eucharistické přijímání a modlitba na papežův úmysl).

Iva Hojková, Diecézní centrum pro seniory

Biskup Vlastimil Kročil požehnal novou kapli Diecézní charity

Otec biskup Mons. Vlastimil Kročil požehnal 16. května novou kapli sv. Martina, která vznikla v prostorách budovy Diecézní charity České Budějovice. Slavnostní bohoslužby se zúčastnili také prezident Diecézní charity P. Stanislav Brožka, ředitelé místních Charit z naší diecéze a zaměstnanci.

Ředitelé Charit českobudějovické diecéze s diecézním biskupem a prezidentem DCHCB.

Jan Paták vytvořil truhlářské prvky v nové kapli.

„Je v tom obrovská milost, že můžete pracovat v Charitě. (...) Bůh nám dal lásku a sílu, abychom ji mohli sdělovat těm, kterým sloužíme. Kéž Vám služba, kterou konáte, přináší radost do srdcí,“ uvedl otec biskup ve svém kázání. Pracovníky Charity pak navštívil na jejich pracovištích.

Kaple sv. Martina je vybudována vedle zasedací místnosti. Její podobu navrhl Ing. arch. Ondřej Chudý, truhlářského zpracování se ujal Jan Paták, který se s rodinou slavnostní bohoslužby také zúčastnil.

„Jsem rád, že se nám podařilo zrealizovat myšlenku vybudovat v tomto domě kapli. Věřím, že se stane srdcem tohoto domu, místem, kde člověk může odevzdat své starosti a trápení a přijmout povzbuzení a posilu do dalších dnů,“ uvedl P. Stanislav Brožka.

„Kapli jsme se rozhodli zasvětit sv. Martinovi, protože v jeho životopise se mluví o události, kdy sv. Martin potkal žebráka a rozdělil se s ním o kus svého pláště. Potom se mu zjevil ve snu Kristus a poděkoval mu za to. Svätý Martin tak naplnil svým životem slova Evangelia: „Byl jsem nahý a oblékli jste mě.“ To je posláním také nás, pracovníků Charity. Být vnímavý k potřebám těch, kteří se ocitnou v nouzi. Vždyť jak praví Kristus: Cokoli jste udělali pro nejmenšího z těchto mých bratrů, to jste udělali pro mě,“ dodal prezident Diecézní charity.

Biskup Vlastimil pak prošel celou budovu Diecézní charity a osobně navštívil všechny zaměstnance. Předal jim dárky a krátce s nimi promluvil, aby je povzbudil v jejich práci. Zři-

Slavnostní bohoslužba v nové kapli sv. Martina.

zovatelem Diecézní charity České Budějovice je Biskupství českobudějovické a diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil aktivně osobně podporuje řadu jejích aktivit. Pomocný biskup českobudějovický Mons. Pavel Posád je prezidentem Charity Česká republika.

Veronika Rybáčková, tisková mluvčí DCHCB

Co když ztratíme chuť, čím ta bude osolena?

Služba a pomáhání druhým stojí síly. Nemoc a slabost pacientů, umírání a smrt, či žal pozůstalých je naším denním chlebem. Být jim vždy k dispozici, nést s nimi jejich břemena, ulevovat od bolesti, přinášet pokoj, rozdávat porozumění, plakat s plačícími, těšit tam, kde se to zdá nemožné. S vlídností, pochopením a úsměvem. A spoustu dalšího. To je práce v hospicích. Náročná a vyčerpávající.

Kde do ní brát síl? Kde tankovat palivo do motoru hospicové práce? Potěší vděk pozůstalých, milý dopis, uznání okolí. Samo o sobě to však nestačí. Ano, jsme solí země, ale co když ztratíme chuť, čím ta bude osolena? Jak praví evangelista Matouš, snažíme se být světlem světa, které se nestaví pod nádobu, ale na podstavec, aby mohlo svítit lidem. Bez oleje v lampě či dobití v zásuvce lampiček moderních se však nelze obejít.

Proto jsme se pro onen olej do lamp naší péče vydali. Stal se nám jím druhou červnovou sobotu Lomec, poutní místo u Vodňan. Zaměstnanci domácích hospiců ze Strakonice, Prachatic a Českých Budějovic zde odevzdali sebe, své pacienty, jejich blízké a celé svěšené dílo do Božích rukou. Mši sv. celebrouval P. Pavel Kasal, syn jedné z našich ošetřovatelek. Pod jeho vedením jsme se při mši sv. nasytili nejdříve duchovně. Poté povzbudili kávou v klášterním zázemí lomeckých sester františkánek a společným obědem. A nakonec se potěšili návštěvou v nedalekém Domově sv. Linhartu v Chelčicích, který se věnuje osobám s mentálním a tělesným postižením. Vrána k vráně sedá.

Sdílená bolest je poloviční bolest a sdílená radost dvojnásobná radost. Jak chcete. Na každý pád nám s Bohem v zádech bylo dobře.

*Robert Huneš,
ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna, o.p.s*

Rádi mezi námi přivítáme zdravotní sestřičky a lékaře (i částečný úvazek či DPP), které by těšila práce v hospicích v Č. Budějovicích, Strakonících, Prachaticích nebo Č. Krumlově; více na reditel@hospicpt.cz

+ Diecézní centrum pro rodinu vás zve na

INTERAKTIVNÍ KURZ CESTA EFEKTIVNÍ KOMUNIKACE

📅 5 čtvrtků, 10.10 - 7.11.24
🕒 18.00 - 21.00
📍 Široká 27, Č. Budějovice

Více informací
731 402 820
dcr@bcb.cz

Martina Furstová
Vedoucí kurzu

RODINNÝ SVAZ ČR

Biskup Josef Hlouch se vrátil do Říma

Pozoruhodná fotografická výstava „Návrat umlčeného pastýře“ láká do Říma turisty i poutníky.

Od Prvního máje 2024 je v nově opravené kapli „Loučení Krista s Pannou Marií“ na začátku římovské pašijové cesty ke shlédnutí výstava snímků IX. českobudějovického biskupa Mons. Josefa Hloucha od autorské dvojice otce a syna Bohumila a Daniela Havránkových. Výstava zachycuje i návštěvu biskupa při jarní římovské pouti v sobotu 3. května 1969. Zúčastnil se jí tehdy v roli biskupova sekretáře jeho pozdější nástupce v čele diecéze P. Miloslav Vlk.

Živina života

„Biskup Josef Hlouch přijel do Říma v roce 1948 o Velikonocích a na jarní pout' pak společně i s budoucím kardinálem Josefem Beranem,“ uvedl římovský farář P. Jakub Václav Zentner FSSP. „Při první návštěvě jako biskup do farní kroniky zapsal: ‚Kěž Matka Boží zavolá v tato místa tisíce z našeho lidu. Pochopí-li člověk utrpení Páně, pochopí Boží lásku. A ta láska jest živinou života opravdu křesťanského.‘“

Tři desítky snímků dokumentují činnost biskupa v českobudějovické diecézi na přelomu 60. a 70. let po návratu z takřka dvacetileté nucené internace, např. návštěvu u řeholních sester premonstrátek v Radvanově u Mladé Vožice nebo biřmování v kostele Panny Marie Pomocné v Železném Rudě. Výstava, která potrvá do konce letních prázdnin a je otevřena denně od 8 do 18:00, začala těsně před letošní jarní poutí, jež se v nově opraveném poutním areálu konala o víkendy 4. a 5. května. V neděli 5. května od 11:00 sloužil hlavní poutní mši diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil.

Obavy z budoucnosti

„Poprvé jsem otce biskupa Hloucha fotografoval právě při jarní

Biskup Mons. Josef Hlouch při návštěvě Říma, vlevo jeho sekretář P. Miloslav Vlk.

pouti v Římově roku 1969,“ uvedl fotograf Daniel Havránek (nar. 1949). „Odjížděl jsem tehdy z Říma s přesvědčením, že jsem se setkal s výjimečnou osobností. O rok později jsem fotografoval v Radvanově u Mladé Vožice, kde žila komunita sester Premonstrátek. U nich strávil několik let před svým odjezdem do Říma pražský arcibiskup Josef kardinál Beran. Otec biskup Hlouch předával tehdy Kongregaci sester III. řádu sv. Norberta pochvalný dekret papeže Pavla VI. Při obědě jsem seděl u stolu s panem biskupem a s premonstrátskými opaty Tajovským, Machalkou a Tylem. Byla to doba začínající tzv. normalizace. Dobře si pamatuji na rozhovor. Otec biskup očekával ze strany tehdejšího režimu omezování činnosti církve. Projevoval obavy o další život společenství věřících, ale také o osudy všech spoluobčanů. To bylo pro něho, myslím, typické. Ležel mu na srdci osud všech, věřících i nevěřících,“ zavzpomínal Daniel Havránek.

Tyto a mnohé další biskupovy snímky od Daniela a Bohumila Havránkových obsahuje nejen výstava v Římově, ale i rozsáhlá publikace „**Návrat umlčeného pastýře – biskup Mons. Josef Hlouch 1968–1972**“, která vyšla loni a kterou můžete získat např. v českobudějovických knihkupectvích Karmelitánského nakladatelství Na Sadech nebo Doron u Černé věže.

Radek Gális

**karmelitánské
nakladatelství**

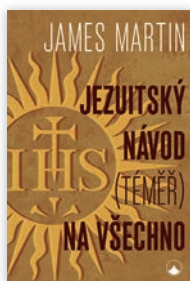
Na Sadech 19,
370 01 České Budějovice;
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Jezuitský návod (téměř) na všechno (3. vydání)

Vtipné a přímočaré odpovědi na známé otázky: Jak poznat, co v životě dělat? Jak se správně rozhodovat? Jak čelit utrpení? Jak být šťastný?

V knize známého jezuitského kněze nenajdeme řešení všech problémů, ale můžeme se naučit, jak hledat Boha úplně ve všem. Ignaciánská spiritualita považuje totiž za důležité opravdu všechno: eucharistii, Boží slovo, osobní modlitbu, službu potřebným, utrpení i radost, ale též rodinu, práci, sexualitu, sport, politiku, stejně jako přírodu, výtvarné umění, poezii a hudbu. Autor neobyčejně vtipně a přímočaře promýšlí otázky, které důvěrně známe: Jak zjistit, co mám ve svém životě dělat? Jak mám vědět, kým bych měl být? Jak se správně rozhodovat? Jak žít co nejjednodušeji? Jak být dobrým přítelem? Jak čelit utrpení? Jak být šťastný? Jak najít Boha? Jak se modlit? Jak milovat? Jak žít?

brožovaná, 464 stran, 549 Kč

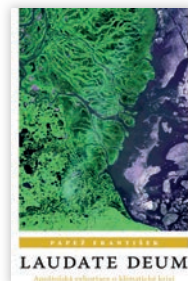
Laudate Deum

Pokračování encykliky Laudato si' (2015), v němž papež tvrdí v tvář klimatické změně vyzývá k větší odpovědnosti za Boží stvoření.

Apoštolská exhortace Laudate Deum navazuje na encykliku Laudato si' z roku 2015 a papež František v ní bije na poplach kvůli globální klimatické změně. „Svět se hrouť a možná se blíží bodu zlomu,“ varuje před konferencí COP28 v Dubaji. Těm, kdo současný stav životního prostředí zlehčují, předkládá papež fakta, jež dokládají, že za extrémními jevy („nářky země“) stojí člověk a jeho bezohledné zásahy do přírody. Malý počet bohatých zemí má přitom na svědomí větší znečištění než ti chudí, kteří pak ale musí snášet jeho zhoubné následky.

Papež podporuje přechod k obnovitelným zdrojům, kritizuje výlučně technokratický způsob myšlení, varuje před etickými riziky a trvá na potřebě dohody a spolupráce jednotlivých států. Vybízí nás i k důsledné změně životního stylu. Klíčová jsou jeho tvrzení nahližející ekologická témata z křesťanské perspektivy: „Nežádá se od nás nic víc než určitá odpovědnost za dědictví, která po sobě zanecháme, až ukončíme pouť po tomto světě.“

brožovaná, 56 stran, 99 Kč

MYSLKOVICE: Slavnostní odlití zvonu pro kapli v Křenově

Středa 15. května 2024 se zapsala do historie osady Křenov, která je dnes místní částí obce Kájov. Do Myslkovic na Táborsku se vydali zástupci Kájova a Křenova v čele se starostou Danielem Vejvodou. Doprovázel je českokrumlovský vikář Prel. Mgr. Václav Pícha, J.C.D.

Foto: Jiří Semecký

Foto: Jiří Semecký

Ve své dílně v Myslkovicích se totiž v tento den chystal zvonař Michal Votruba odlévat zvon na míru pro barokní návesní kapli v Křenově. Dřevěná zvonička na kapličce je štíhlá a vysoká, na čtyřech dřevěných sloupcích, pokrytá plechovou cibulkou a zakončená dvojitým křížkem. Kaple byla vystavěna ve stylu lidového baroka okolo roku 1750 a od roku 1958 je zapsanou kulturní památkou č. 3-1328. Původní křenovský zvon byl pravděpodobně – stejně jako mnoho dalších – kdysi zrekvírován pro válečné účely. Obec nechala kapli opravit, ale stále chyběl zvon do její zvoničky jako třešnička na dortu. To se nyní konečně změní.

Nový zvon byl kvůli statické zvoničky zvolen menší, než zřejmě býval. Váží 23 kg, průměr má 32 cm a odlit byl ze zvonařského bronzu. Přítomný vikář jej po odlití posvětil. Zvon se jmenuje „Svatý Jan“. Zdobí jej nápis „Svatý Jane Nepomucký, ochraňuj naši osadu“ a reliéf světce. Na zvonu je také uveden rok a místo výroby a jméno zvonaře. „Svatý Jan“ je určen pro ruční zvonění a zní v tónině D3.

Zavěšení zvonu do kaple v Křenově bude slavnostní a bude včas oznámeno. Kájovští si jistě vzpomenou na slavnostní navrácení zvonů do kostela Nanebevzetí Panny Marie: bylo to ve smutném povodňovém roce 2002 a zavěšení zvonů bylo kvůli povodním odloženo až v termínu Kájovské pouti.

Libuše Semecká

Centrum pro rozvoj liturgické hudby profesionálního varhaníka Martina Kubáta
ve spolupráci s farností Dobrá Voda u Českých Budějovic
zve všechny amatérské kostelní varhaníky na kurz

IMPROVIZACE V LITURGIÍ

29.7. - 2.8. 2024

**Kostel Panny Marie Bolestné
DOBRÁ VODA u ČESKÝCH BUDĚJOVIC**

Chcete si blíže porozumět s improvizací? Chcete výrazně posunout své možnosti dostupným způsobem? Chcete poznat nové kolegy? Přijďte a nebojte se rozšířit své obzory!

TÉMA: JEDNODUCHÉ INSPIRACE TÓNINOU, STUPNICÍ A AKORDEM

LEKTOR: MARTIN KUBÁT

- improvizátor, který ví, jak naučit improvizovat každého, kdo o to stojí.
www.kubat-varhanik.cz

Kurzovné 2500,- Kč,-

Kurz je veden dialogickou formou. Je vhodný pro začátečníky i pokročilé, pokud jsou ochotni dialog vést.

Závazné přihlášky e-mailem + kurzovné pošlete do 14.7. 2024.

**KONTAKT: mk.varhanik@gmail.com; tel. 736 685 902,
č. účtu 1277001123/0800**

- Výuka probíhá hromadně v časech 9.00 – 12.00 a 14.00 – 15.30. V pátek pouze do 12.00 hod.
- Stravování si každý zajišťuje sám, v polední pauze možnost společného oběda v restauraci.

Případné další dotazy na tel. 736 685 902

Jihočeští hasiči si připomněli v Prachaticích svého patrona sv. Floriána

V sobotu 18. května 2024 se uskutečnila v Prachaticích 6. Jihočeská hasičská pouť k uctění památky hasičského patrona sv. Floriána. Záštitu nad touto bohubilou akcí převzali starosta města Prachatic Ing. Jan Bauer a plk. Ing. Martin Sviták, ředitel Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje.

Hasičská poutní slavnost začala společným průvodem 15 hasičských sborů z řad dobrovolných a profesionálních hasičů. Za doprovodu prachatické dechovky prošel průvod hasičů centrem města do farního kostela sv. Jakuba Staršího. Slavnostní mši svatou celebroidl Mons. ThLic. David Henzl, generální vikář českobudějovické diecéze a koncebroidl R. D. Mgr. Šimon Stančík, duchovní poradce Hasičského záchranného sboru českobudějovické diecéze a R. D. Mgr. Petr Plášil, prachatický farář a okrskový vikář vikariátu Prachatic. Otec generální vikář nejprve přivítal všechny přítomné hasiče, povzbudil je v jejich nelehké službě a připomněl odkaz svatého Floriána. Duchovní poradce jihočeských hasičů, otec Šimon Stančík, také všem přítomným poděkoval za přípravu a účast na slavnosti. V závěru mše svaté požehnal otec David pamětní stuhy na hasičské prapory

Na duchovní program navázal slavnostní nástup hasičských sborů na prachatickém náměstí, při kterém předal plk. Ing. Martin Sviták požehnané hasičské stuhy nastoupeným jednotkám. Následovala komentovaná ukázka zásahové činnosti místních profesionálních hasičů. Na své si na prachatickém náměstí přišly také děti, pro které bylo připraveno nafukovací skákací auto v podobě hasičské cisterny a několik dovednostních soutěží s hasičskou tematikou.

Velké poděkování patří prachatickým profesionálním hasičům za podíl na organizaci hasičské poutě a sboru dobrovolných hasičů ze Starých Prachatic, který na pouti provozoval stánek s občerstvením pro všechny zúčastněné.

Stanislava Vitoňová

Foto: Hrynek Hladik

Foto: Hrynek Hladik

Foto: Hrynek Hladik

Hořické pašijové hry opět nadchly diváky

Tradiční Hořické pašijové hry opět přilákaly v sobotu 8. června večer do přírodního amfiteátru v Hořicích na Šumavě stovky diváků.

Byli mezi nimi např. i poutníci z českobudějovické farnosti u sv. Jana Nepomuckého s knězem Pavlem Bickem. Prvnímu letošnímu představení předcházela odpolední generální zkouška v kostýmech. Večer od 18:00 se v hořickém kostele sv. Kateřiny Alexandrijské konala bohoslužba za všechny zemřelé i žijící účastníky her, jejichž tradice začala před dvěma sty lety. „Jde o příběh Ježíše Krista, který přišel, aby nás na kříži zachránil, a který se za dva tisíce let nezměnil,“ připomněl při bo-

hoslužbě českokrumlovský prelát Václav Pícha, který v závěru popřál hercům i divákům, aby příběh znovu naplno prožili a odnesli si z představení poselství do svých životů.

Poprvé ztvárnil hlavní postavu syna tesaře Ježíše Nazaretského Pavel Vysušil z Dolní Stropnice. „Představení se nám vydařilo a mám krásný pocit,“ svěřil se pro představení a dlouhotrvajícím potlesku promáčený hlavní hrdina, který s ostatními odehrál poslední část za hustého deště. Druhé a zároveň poslední letošní představení se konalo v sobotu 15. června od 16:30 hodin.

Radek Gális

Účastníci Hořických pašijových her při scéně Poslední večeře.

Odpolední generální zkouška se odehrála za krásného počasí.

Scéna ukřižování.

Kroužky Salesiánského střediska mládeže od září 2024

Salesiánské středisko mládeže v Českých Budějovicích (SaSM – DDM CB) nabízí volnočasové aktivity především dětem a mladým lidem. V duchu salesiánských hodnot vychovává, vzdělává a pomáhá v obtížných životních situacích dětem a mladým lidem k samostatnému a spokojenému životu.

SaSM – DDM CB nabízí širokému spektru (především) mladých lidí výchovu, která vychází z pozitivních hodnot společnosti a kultury, ve které mladí lidé žijí, a pomáhá jim osvojit si tyto hodnoty v rámci volnočasových aktivit. Uskutečňuje evangelizaci mezi mladými zejména svědectvím vychovatelů a nabízí doprovázení. Jsme otevřeni velkému spektru mladých lidí bez ohledu na jejich postoj k církvi. Podmínkou je ochota prožívat zde své volné chvíle společně s ostatními, respektovat společný program a stanovená pravidla.

SaSM pořádá také **poobytové a příměstské letní tábory – salesiánské Chaloupky**. Nabízí širokou škálu tematických táborů, které jsou přizpůsobeny věku a zájmům účastníků. Dětem a mládeži ohroženými společensky nežádoucími jevy se věnuje v rámci **Otevřených klubů**.

KROUŽKY

Ve středisku nabízíme nespočet zájmových kroužků – keramické, výtvarné, sportovní, hudební, horolezecké, taneční, dřevomodelářské a mnoho dalších. Klademe důraz na individuální přístup a přátelské vztahy. S dětmi pracujeme v menších skupinkách a není pro nás na prvním místě výkon, ale to, že děti chodí na kroužek rády a baví je u nás trávit volný čas. Kroužky na příští rok už jsou připravené. Hlásit se můžete již nyní přes www.esal.cz. Těšíme se na nové tváře a společnou zábavu, kterou si zde všichni jistě užijeme!

Více se dozvíte na webu sasmcb.cz nebo na telefonu 733 741 521 (koordinátorka zájmových kroužků K. Tintěrová).

Barbora Matulová

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Matka Elvira

Stín Otce – Příběh o Josefovi z Nazaretu

Pro neutuchající zájem čtenářů vychází slavný román o Josefovi z Nazareta už v šestém vydání. V podání Dobraczyrského nám tato tajemná biblická postava doslova ožívá před očima a s ním i neklidná, složitá doba, kdy se Josef na Boží pokyn ujímá role manžela Panny Marie a Ježíšova pozemského otce. Kniha zachycuje dramatické peripetie Svaté rodiny, ale i její každodenní život, který se odvíjí v atmosféře napjatého očekávání Mesiášova příchodu, to vše na pozadí hrůzovlády krále Heroda Velikého.

brož., 336 s., 269 Kč

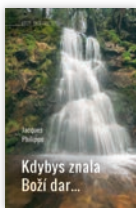

Jacques Philippe

Kdybys znala Boží dar...

Křesťanství se nezakládá na lidském úsilí, ale na Boží milosti, která se dává zdarma. Zlatou nití této knihy je právě „umění přijímat“ – přijímat milost, přijímat celé bohatství Otcovy milosrdné lásky: „Kdybys znala Boží dar...“ (J 4,10), říká Ježíš u studny samařské ženě, která své štěstí hledá všude možně, jen ne v Bohu.

brož., 208 s., 269 Kč

Stormie Omartianová

Z temnot ke světlu

Stormie si prožila mimořádně těžké dětství. Bydleli na odlehle samotě, kde ji týrala psychicky nemocná matka; hodný, ale slabý otec od ní utíkal k práci na farmě. Stormie záhy odchází z domu a zahajuje úspěšnou kariéru v showbiznyso. Drsné prostředí Hollywoodu však jen prohlubuje její vnitřní úzkost a prázdnotu, denně se probouzí s myšlenkami na sebevraždu. Drogy, alkohol i náhod-

ný sex pomáhají jen chvilkově, ještě víc se zaplétá hledáním uzdravení pomocí ezoterických nauk a okultismu. Nad vodou ji paradoxně drží jen hektické životní tempo a množství práce. Na pokraji zoufalství se Stormie setkává s Ježíšem a začíná její dlouhá a klopotná cesta směrem k uzdravení, odpuštění a osvobození ode všech závislostí. Velkým darem od Boha se pro ni stává její manžel Michael, vynikající hudebník, s nímž v roce 1973 založí rodinu. Vbrzku spolu začnou požehnaně sloužit v církvi a přinášet ovoce, o jakém se jim v mládí ani nesnilo.

brož., 296 s., 349 Kč

Wilhelm Buntz

Kurák Bible

Strhující životní příběh bývalého kriminálního, který si ve vězeňské cele balí cigarety ze stránek Bible, ale s Bohem nechce mít nic společného. Po letech se „prokouří“ až k Novému zákonu: Kristova láska je mocnější – a Wilhelm kapituluje. Postupně se z něho vypulpuje nový člověk s milujícím srdcem.

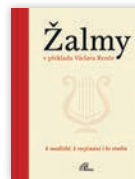
brož., 264 s., 325 Kč

Žalmy v překladu Václava Renče: k modlitbě, k rozjímání i ke studiu

Dárková publikace *Žalmy v překladu Václava Renče* vychází u příležitosti 30. výročí působení Dcer sv. Pavla v České republice. Po odborném úvodu následuje všech 150 žalmů, opatřených krátkým úvodem a závěrečnou modlitbou.

váz., 440 s., 399 Kč

Sherry Weaver Smithová

Vlk a štít: Dobrodružství se sv. Patrikem

Dobrodružný příběh se odehrává v pátém století na ostrově zvaném Irsko, v době, kdy žil svatý Patrik. A právě s ním se setkává jedenáctiletý chlapec Kieran, který se stará o osiřelé vlčí mládě, jemuž hrozí nebezpečí. Kieran zároveň hledá štít, který by byl natolik silný, aby ochránil jeho samého i ty, kdo jsou jeho srdci nejbližší. Najde ho?

brož., 159 s., 185 Kč

